Протокол
№

гр. София, 12.03.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 16 състав,** в публично заседание на 12.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **9714** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11.12 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Н. И. Б. – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. П., с пълномощно по делото.
ОТВЕТНИКЪТ директор на Столична дирекция на вътрешните работи - редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовната процедура по призоваване, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.
ДОКЛАДВА, че в предходно съдебно заседание до разпит са допуснати двама свидетели на ответника и един на жалбоподателя при режим на довеждане, отделно е допуснат още един свидетел при режим на призоваване, отново на жалбоподателя.

Страните /поотделно/ - Други доказателствени искания нямаме, молим да пристъпим към разпит на свидетелите.
СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелите допуснати на жалбоподателя. Пристъпи към разпит на свидетеля С. Г. С., снема самоличността на същия
С. Г. С., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място]. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Обеща да каже истината. Без дела и родство с

жалбоподателката. Бил е в служебни правоотношения с ответника по делото.

На въпроси на адв. П.
Свидетеля С. - Бил съм пряк началник на жалбоподателката преди нейното уволнение. Стана ми известно за схемата за закупуване на жилища когато на 15.04.2013 г. Б. към 15.00 ч. дойде при мен и поска да разговаряме. Започна да ми обяснява как е била измамена и въвлечена в схема с измами с общински жилища. Изявленията й бяха прекъсвани от нея самата с плач, говореше през сълзи. Обясни ми как се е стигнало до момента, в който е решила да ме информира и след всичко, което чух, разпоредих да отиде да седне на спокойствие да ми напише докладна записка. От датата на тази докладна видях датата и затова днес можах да я цитирам точно. Тя беше заведена в деловодството и изпратена към Столична дирекция, прекият ми ръководител, който я е препратил към „Икономическа полиция" с цел установяване на истината. Впоследствие директорът на Столична дирекция разпореди със заповед да бъде създадена комисия за проверка на информацията, която подава Б.. Аз не бях член на тази комисия, съответно комисията извърши проверката. Според комисията има извършени нарушения от Б. и съответно становището в края на справката е да бъде освободена от длъжност като служител на МВР. Б. това, което в този случай трябваше и можеше да направи тя го направи – тя ме информира. Аз информирах ръководството и така се развиха нещата. Проверката е започнала по нейния сигнал. Преки впечатления за промяната на живота й нямам. Знам, че тя пуши, но не съм забелязал да пуши скъпи цигари или да се облича по по-луксозен начин. Ние сме униформени и не мога да кажа дали е променила облеклото си и изобщо положението си. На пръв поглед не го е променила. Дисциплинарната проверка след сигнала, по памет отговарям, започна според мен максимум 20 дни или месец след докладната. Не мога да гарантирам, че съм точен.

На въпроси на юрк. Б.
Свидетеля – Не съм участвал в проверката, не съм бил член на комисията и не мога да кажа точната дата, от която е започнала проверка. Интересувал съм се как вървят нещата, защото Б. беше мой служител. Доколкото разбрах в други структури на МВР е имало такива проверки по същите поводи и не мога да съм точен дали Главната дирекция или инспектора на МВР, но е имало и друга проверка, имам такъв спомен, че имаше такава проверка, която е вървяла и предшества тази, която е извършвана впоследствие от СДВР. Не знам и не мога да кажа заповедта от директора на СДВР за извършване на проверка, събиране на данни и назначаване на комисия по инициатива на кое е издадена - дали по данни от докладната записка или от други постъпили материали.
Страните /поотделно/ - Нямаме други въпроси.
СЪДЪТ освободи свидетеля.

В залата влезе А. Ж. Й.-Г.. Съдът пристъпи към разпит на втория свидетел на жалбоподателя. Снема самоличността на свидетелката
А. Ж. Й.-Г., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място]. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Обеща да каже истината. Без дела и родство с жалбоподателката. Служител на СДВР.

На въпроси на адв. П.

Свидетеля – Н. я познавам от 2000г., и съпругът й познавам малко от преди това. Живели сме в един град. Основно я познавам откакто работи в Гранична полиция, по едно и също време бяхме назначени там. Познавам я като добър, добронамерен, отговорен човек. Беше отзивчива, стараеше се да помага, никога да не пречи, изпълнителна в служебните задължения. Работихме почти ежедневно заедно. Знам, че е добра майка и съпруга. Добре се грижеше за децата и съпруга си. Много са ми добри впечатленията за нея. След като се преместих 2010г. в С. с Н. започнахме да поддържаме отношения приятелски, защото беше се преместила преди мен и започнахме да контактуваме по телефона. Срещахме се на кафе. От нея разбрах, че има позната, която може да съдейства за закупуване на общинско жилище на преференциални цени. Един ден бях в отпуск и бях в Стара З., тя ми се обади и каза, че има възможност да ми помогне да си взема такова общинско жилище и каза, че има служителка в областна администрация, която може да помогне за това нещо. Каза ми, че трябва да дам сумата от 2000 /две хиляди/ лв., която трябва да внеса до края на работното време, тъй като трябвало да се прехвърлят партидите на електромерите и водомерите на името на новия ползвател и впоследствие купувач на жилището. Затова изпратих запис в рамките на работния ден и го изпратих на името на Н. Б.. Впоследствие се разбрахме да се срещнем с тази служителка от областната администрация, която да ми даде повече разяснения как ще процедираме. Проведохме тази среща на ул. Г., в сладкарница „Неделя". Срещата беше в 09.30 ч. първа дойде Н. Г., Н. Б. не беше дошла още. Първо се запознах с нея. Двете седнахме, говорихме, разказа ми как са нещата и 15 минути след това дойде и Н., поговорихме си. Н. Г. ми обясни, че трябва да дам още 1500 /хиляда и петстотин/ лв. за нотариално изповядване на сделката за прехвърляне собствеността на жилището на мое име. Тоест на сина ми, защото исках да се води на негово име. Запозната съм с тарифите за тези неща и действително толкова беше сумата и затова не се усъмних, че има друго. С Н. Г. се уговорихме да се видим след 1 седмица на същото място и тогава й додадох останалите 1500 /хиляда и петстотин/ лв. лично на ръка, без да ми издава документ, че съм й дала и че ги е приела. Взе ги и каза, че ще се обади като излезе заповедта за настаняване, за да отида да си видя жилището. Даже ми показа там на третия етаж някаква тераса, което било апартамента и така стана включването ми в този списък. Впоследствие всяка седмица уж се издаваше такава заповед, всяка седмица имаше причина за отлагане. Н. Г. контактуваше с мен по телефона. Имаше среща, в която трябваше по думите на Н. Г. да се извърши нотариална заверка и изповядването на сделката и беше ни определила среща на бул. Патриарх Е. пред нотариалната кантора. Когато отидох в уречения час там нямаше никои и им се обадих и те казаха, че са в едно кафе. Отидох там, имаше доста хора, бяха Х. и Н. Б., Н. Г. и други лица в кафето. Тогава Г. ни върна по 182 лв. /сто осемдесет и два/ или 185 /сто осемдесет и пет/ лв. и каза, че това са наемите, които ни се полагат заради това, че все още не сме влезли в ползване на тези държавни жилища, като остана уговорката за изповядване на сделката на по-късен етап. Подписахме се на списъци, след като ни даде тази част от парите. Останахме с уговорката отново следващата или по следващата седмица да ни се отключат апартаментите и да започнем да правим кои каквото иска, ремонти или друго. На тази среща не се случи това, за което се бяхме събрали. След това отново отлагания за тези настанителни заповеди и даване на ключовете, като Г. ми се обаждаше по телефона и ми казваше – „Т. извинявай, но няма да стане срещата", че

имала някакви семейни проблеми, първо свекърва й била починала, след това чичо й. Не помня деня, в който тя ми се обади и дойде пред службата, като каза, че трябва да ми даде някакви пари. Дойде, излязох отвън и тя ми даде 500 /петстотин/ лв., като им каза, че това е обезщетение за това, че все още нямаме заповед за настаняване. Това беше преди зимата - януари или декември не помня. След това март месец нещата станаха ясни и повече от нея не съм получавала нито есемеси, нито обаждания. След това Н. Б. дойде при мен разтревожена след като се разбраха нещата и ми разказа цялата история – начина на запознанството и с Г. и други неща. Беше притеснена и каза, че й идва идеята да си сложи край на живота, затова че се е предоверила на този човек, но имала две деца. Станало е така, че е излъгала много хора, които я смятат сега нея за човека, които им е причинил тези финансови загуби. Не мога да кажа, че съм сто процента сигурна, но познавайки Н. Б. не мисля, че тя има пръст в основата на нещата. След срещата ни в сладкарница „Неделя" по отношение на получаване на апартаментите съм комуникирала само и единствено с Н. Г. и връщането на сумата и връщането и даването на парите са ставали само между мен и нея. С Н. Б. съм говорила по телефона, но не по тези въпроси. Начинът на живот на Б. не се променил, даже се влоши, затова защото те оставиха жилище в К. и дойдоха на квартира в С., имаха голям автомобил, не много нов, беше стар, мисля че опел, но след като дойдоха в С. сега ползват малко автомобилче опел корса и не виждам как може да се е промени начинът им на живот и стандарта.

На въпроси на юрк. Б.
Свидетеля – Преведох сумата от 2000 /две хиляди/ лв. на името на Н. Б., защото към онзи момент само нея познавах, другата жена не я познавах. Не съм си задавала въпроси, защото Н. Б. беше човека, който ме запозна с жената, която се представи за областен служител. Н. беше служител на общинска полиция.

Страните /поотделно/ - Нямаме други въпроси.
СЪДЪТ освободи свидетеля.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелите на ответника. В залата се въведе А. А. и съдът сне самоличността му:
А. С. А., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място]. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Обеща да каже истината. В служебно правоотношение със СДВР. Без дела и родство със страните.

На въпроси на юрк. Б.
Свидетеля – С Н. Б. се свързах, като ни запозна Е. Д., която е първа братовчедка с Н. Б.. Оказа се, че познавам и съпруга й на Б., който е колега. Това стана на 31.10.2012 г., тогава се запознах с Н.. Имах работа и не вдигах на Д. телефона. След като й се обадих на обяд, ми каза, че е спешно, ако искам да ме запознае с братовчедка й, тъй като имало отпуснат контингент за жилища от Столична община и ако желая да видя как стоят нещата и да кандидатствам. Отидохме на [улица] в квартирата на Н. Б. и тя обясни, че няма време за разяснение. Представи ни дъщеря си, представи я като служител на областната управа. Представи ни сина си, който работел като шофьор на областния управител и Н. Г. като служител на областната управа.

Бил отпуснат контингент, имало лице, което се е отказало и парите трябвало да се внесат до 14 ч. Казаха ми, че баща й на Н. Г., К. К. се казвал, работил като секретар в областната управа и затова бил запознат, с нищо не се нарушава закона. Само трябваше да дам името на лицето, което ще кандидатства, това беше дъщеря ми, защото на нейно име искахме да е жилището. Определи ми сумата от 3 760 /три хиляди седемстотин и шестдесет/ лв. Но нещата трябваше да се случат бързо, тъй като тя е разговаряла с К. К. и той щял да задържи нещата до 16 часа. Изтеглих от кредитната карта и й ги занесох у тях, оставих ги. Документ не съм взел. После като се събрахме с колегите от етажната собственост дето е щяла да се образува установихме, че всичко е ставало в последния момент. Б. е казала, че нещата трябва да станат сега и веднага, винаги до 14,30 ч. Тогава се усъмнихме, че на всички е взимала различни суми. Бе ни обяснено, че това са такси за новооткриване на партиди в Ч., Т., Софийска вода и нотариални такси. Допълнителни пари не са ми искали. Парите дадох на Н. Б., когато бях при нея на [улица]. Тя отиде да се облича, тъй като трябвало да занесе парите в общината. Ние си тръгнахме, парите останаха у тях. Н. Г. беше там когато аз дадох парите. Тя ми беше представена като служител на областната управа. Ние отидохме в този апартамент, защото Б. се беше обадила на своята братовчедка. Не получих жилище, оглед не съм правил. Но преди да разбера бяхме поканени от Б., защото с братовчедка й започнахме да се интересуваме какво става. На 6-7 ноември беше първата дата за раздаване на жилище и беше отложена за 27 ноември. Тези неща ги коментирахме с Н. Б.. Тя поддържаше връзка с братовчедка си. Датата я казваше Н. Г., а Б. съобщаваше, че се отлага. Пак й се беше обадила на нея за второ жилище, ако иска, но колежката беше отказала, тъй като няма пари. Отидохме в тях на гости, вече в ново жилище в кв. Света Т.. Отидохме в различно жилище от това първото, вече апартамент. Н. Б. ни го представи апартамента като такъв, който е получила от контингента на Столична община. Каза, че е нейно жилище. Почна да ни развежда. Бяха сменени тръбите, плочките и тя обясняваше, че кооперацията е на „Г.” и те извършват ремонта. Б., с дъщеря си и Н. Г. ми бяха казали, че жилището, което очаквам за дъщерята ще бъде в Надежда бл. 173 и ми го описаха много добре. Каза ми, че това, което ще получа е зад метростанция Надежда и ще видя балконите, боядисани в синьо и розово. Имало четири апартамента и дъщерята ми щяла да има възможност да си избере, който пожелае. Обясни ми да го разгледаме хубаво този апартамент, защото разположението било същото на Надежда 173, тя е ходила да го види с Н. Г., но бил с десет квадрата по-голям от този, в който тя се е нанесла сега. Второто жилище ми обясни, че е на петия етаж в блока, където се е нанесла и живее тя в момента. Когато отидохме там имаше служители на НЕТ 1, които вкарваха интернет. Обясняваше ни, че има безплатен интернет за 1 г, телевизор, плазми за 1 г. и че Н. Г., понеже е от контингента, трябва да оформи документите по предоставяне и предаване на апартамента. Помолих да видя второто жилище и ми обясни, че Н. Г. не носи ключовете и не може, защото в момента има ангажимент. След като съпругът й ни видя, след като вече разбрахме, че е измама, отидохме да докладваме на Главната дирекция. Последният път пак не се състоя, затова после бяхме у

тях, това беше след погребението на майка й и отидохме и казахме, че има колега които има запис, че има колега, които е пращал пари на нея и ще се пуснат дела, това беше края на февруари, и че ако не направят среща с хората, с които тя споменаваше, че е в близки отношения - Д. К., който ни бе представен за областен управител, К. К. - секретар на областта, кметицата Й. Ф. – че колегите и ние ще си пуснем съответните документи. Тя започна пред нас да говори с някои си някакъв Д., мъжът й й се скара да не говори по телефона за тези неща. При този разговор по телефона Б. си уреди среща в неделя, а ние си тръгнахме. Разбрахме се да мине съпругът й да ми каже какво е станало, защото аз бях командирован на метростанция „М. 1”, а той минава от там. Той ми продиктува някакъв списък, които не се случи. Тогава не ни направиха и среща с тези лица, които бях споменал. Към 10 април вече отидохме в Главната дирекция. Съпругът на Б. ни видя в Главната дирекция, на Б. не бяхме казвали, че ще ходим. Слизайки надолу на колежката съпруга й ни помоли да го свалим до центъра и през това време Б. се обади по телефона и каза на спийкър фона, на високоговорител, да не предприемаме нищо. Този разговор беше по телефона между Н. Б. и Е. Д., ние присъствахме в колата и слушахме на високоговорител. Б. обясняваше, че била на среща при Д. К. и на 27-ми април щели да се случат нещата. Аз обаче веднага погледнах датата и видях, че тази дата е събота. В колата бяхме аз, Е. Д. и съпругът на колежката К. от Главната дирекция, мисля, че Й. се казваше. Д. разговаряше с Б.. Д. шофираше колата и тя спря до Народното събрание. Казахме на Б., че вече сме подали нещата и тя каза, добре, щом така сме решили и с това приключихме разговора.

<u>На въпроси на адв. П.</u>

Свидетеля – Без разписка дадох сумата, която ми поискаха. Оставих парите на масата в апартамента на Б.. Не съм й ги дал лично в ръцете. Там беше и Б.. В новото жилище, в което бяхме там, Б. живя от средата на ноември 2012 до момента, в които пуснахме докладната записка. Оказа се, че било взето под наем от Н. Г.. Аз разговарях с Б. и я попитах как така тя не знае, че дъщеря й не работи в областната управа и че синът й не е шофьор на областния управител и как казва, че е взела общинско жилище, а след това казва, че е била под наем, без да получи документи. Б. била казала на сестрата на колежката, че апартаментът е продаден за 200 000 лв. Впоследствие не ми върнаха никакви пари. С Г. като разговарях, тя ми каза и ме попита дали съм получавал 800, или 1800 лв., за което имала бележка Н. Б. от мене. Аз такива пари не съм получавал. Казах й на Г., да се разберат с Б., че не съм получавал пари, не съм подписвал нищо и не съм взимал пари. Пред нотариус мен не са ме викали, аз съм след тази врътка. Аз затова се заблудих, защото другите са колеги, второ събират ги всичките накуп, които са от етажната собственост и не можех да допусна, че след като ни събрат накуп това е измама. Имам документи, мога да ги покажа - на лист, изготвен от кандидат снахата, която е представена на Б., на него са се разписвали всички, че са получили сумата от 180 /сто и осемдесет/ лв., но допълнително са нанасяни и подправяни подписи и други суми. Подведох се и дадох пари без разписка, защото първо аз с колега не бих постъпил така, защото познавам

съпруга на Б. от две, три години. На тази среща, когато са връщали пари, доколкото знам водещи са били дъщеря й и Е., които са раздавали парите, Н. е водела разговори с всички, а съпругът й е контролирал раздаването на парите. На мен ми беше обяснено, че тези 180 /сто и осемдесет/ лв., които са ги получели, защото общината им била забавила апартаментите. Не съм аз присъствал аз на този разговор и това раздаване на пари, разказаха ми за това. Оглед не съм правил на апартамента.
Страните /поотделно/ - Нямаме други въпроси.
СЪДЪТ освободи свидетеля.

Пристъпва към разпит на свидетеля
Е. С. Д., ЕГН [ЕГН], живуща в [населено място]. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Служител в СДВР. Без дела със страните, първа братовчедка на жалбоподателката.

На въпроси на юрк. Б.
Свидетеля - Предоставих пари сумата от 2000 /две хиляди/ лв. за получаване на общинско жилище. Н. Б. понеже сме братовчедки и тя знае, че дъщеря ми няма жилище, че ще се омъжва и живеят с приятеля й вкъщи и ми се обади в 8 ч. сутринта и каза, че има жилище, което се освободило случайно, тъй като ми беше казала, че дъщеря й работи в Столична община, отдел „Жилищно настаняване" и те са взели такива жилища оттам, четиристайни, и понеже е навлязла в работите и може да ми уреди. За целта трябваше по най-бързия начин да дам парите иначе жилището щяло на друг да се даде. Взех парите от кандидат зета и ги занесох в квартирата й, на една улица № 11, в едно таванско. Там беше синът й, който там разбрах, Б. ми каза, че и той работи като шофьор на областния управител. Дъщеря й и Н. Б. бяха там, Н. Б. взе парите на ръка. Лично й ги дадох на ръка. Друг освен сина й дъщеря и не присъстваха. Съпругът й го нямаше. Попитах я да ми обясни сега за какво става въпрос, какви са тези жилища, какъв е принципът на раздаване, понеже нали съм служител и ако се вкарам в някаква измама не си заслужава. Парите не се превеждали по сметка на общината, защото тези жилища по принцип са за контингент, които се дават на социално слаби, които са цигани, но блоковете били нови и общината е решила, че не трябва да се настаняват цигани и понеже дъщеря й работи там - да намери хора, на които да се раздадат. Не ми беше предоставено такова жилище. Не съм ходила на оглед, но ми беше казано къде ми се намира жилището. Аз ходих и наистина беше така. Моето жилище беше на бул. С., блок 173 и въпросния вход се охранява, защото ми беше казано, че живее някакъв син на някакъв министър. Аз с колата до входа бях, защото се заключва. Отидох там с дъщеря ми. Н. Б. в момента на даването на парите ми даде адреса. Тази сума не ми беше върната. Потърсих Б. след като видях, че нещата идват на измама и се оказва, че е някаква измама и в момента, в които разбрахме с колегата отидохме в Главна дирекция да подадем сигнал, защото мъжът й работи там. Тогава Н. Б. ми звънна по телефона, защото мъжът й ни видя, че говорим с началника му. Тя ми звъна и каза „Недейте да предприемате нищо". Каза, че е била при областния управител и жилищата щели да се дадат на 27-ми. Тогава

колегата веднага провери датата 27-и и видя, че е събота. Първо се позамислих в качеството си на каква тя е отишла там да разговаря с областния управител и второто, че 27-ми е събота и няма как да се раздават жилища тогава. Казах й да ми върне парите. Аз и казах, че съм ходила и съм подала сигнал в главната дирекция. В моя автомобил се проведе разговора. В колата бяхме на колежката от главна дирекция съпругът й мисля, че М. беше и колегата, които разпитахте трети и аз. Сто и осемдесет лв. ми се върнаха. Когато дадох парите на следващия дадох още 350 /триста и петдесет/, но вече ги дадох на въпросната служителка, която ми беше представена от Н. Б.. Тя ми се обади по телефона, че трябва да дам още 350 лв. за оформяне на документи. Аз попитах за какво са парите, да не са за някакви рушвети, защото не желая. А всъщност тези 2000 /две хиляди/ лв. ми казаха, че съм ги дала за отваряне на партиди за вода и ток. Когато ми върнаха сумата от 180 /сто и осемдесет/ лв. ме бяха викнали в едно кафе срещу първа градска болница, там ме извика Б., каза, че ме вика за връчване на документите за жилищата. Там се запознахме с другите потърпевши, оказаха се много колеги. Пари на дъщеря ми дадоха, защото щеше да е на нейно име жилището. Парите ги върна дъщерята на Н. Б., защото тя работи в общината. Н. и мъжът й присъстваха, те бяха координатори. Н. Г. присъстваше. Тя заедно с дъщеря й даваха парите.

<u>На въпроси на адв. П.</u>
Свидетеля – Нямам разписка за сумата. Беше ми казано, че ще имам документи за дадените пари след получаване на жилещото след една седмица. Б. ми се обади лично по телефона да ми каже за тези неща. Контактувах с Б. и тя ми е първа братовчедка, през ден ходихме в тях на гости, да пием кафе и да видим какво се случва. И с Г. контактувах.

Страните /поотделно/ - Нямаме други въпроси.
СЪДЪТ освободи свидетеля.

Страните /поотделно/ - Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим други доказателства.
СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и липсата на доказателствени искания, намира делото за изяснено от фактическа страна и
ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.
Адв. П. - Моля да постановите решение, с което да отмените като незаконосъобразна оспорената заповед. При постановяване на съдебния акт моля да имате предвид следните обстоятелства: административно-наказващият орган не е извършил всички необходими действия по ЗМВР и не е събрал всички доказателства, не ги е оценил, в това число не се запознал с материалите от досъдебното производство и прокурорската преписка, при положение, че е бил длъжен да го направи и да ги оцени и по тази причина в заповедта е написал, че Б. е съучастник, каквато тя не е. В заповедта не е посочено времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението и с кои точно действия Б. е нарушила служебните си

задължения. Моля да обърнете внимание на обстоятелството, че противно на твърденията в заповедта Б. е изпълнила служебните си задължения съгласно чл. 58 от ЗМВР и т. 64 от Етичния кодек, като е извършила всички действия в границите на нейните възможности по пресичане на извършването на престъплението, от което и тя е пострадала и е спомогнала за неговото разкриване. Лично е уведомила ръководството на СДВР с докладна записка, като по този начин е спазила изискванията на закона. Моля да ми присъдите разноските по делото.
Юрк. Б. - Моля да постановите решение, с което да оставите в сила заповедта на директора на СДВР. Същата е издадена при спазване на всички материални и процесуални предпоставки на закона. Видно от представените писмени доказателства по делото и от всички събрани материали по административното производство, дисциплинарно-наказващия орган е извършил в пълен обем всичките си задължения, като тези писмени доказателства кореспондират и с гласните събрани такива в днешното съдебно заседание, от които по безспорен начин се установява участието на Н. Б. във въпросната схема за предоставянето уж на общински жилища. Доказа се инициативата й и във времето убеждението, което тя създава у нейни колеги и други граждани, извън системата относно това, че нейни близки работят в общината, областната администрация и по този начин тя ще може да спомогне за снабдяване с тези жилища. С всички тези действия освен, че е нарушен Етичния кодекс за полицейските служители и тяхното поведение, тя не е опазила и доброто име на институцията, тъй като всичко това е станало достояние на граждани, на служители на Главната дирекция и различни структури на СДВР, достояние е също на следователите и прокурорите, поради което считам, че по категоричен и безспорен начин са доказани всички извършени действия, с оглед на което заповедта е наложена при спазване на целта на закона. Моля да ми бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.55 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: